

[Indenrigsministeren.]

der til hele Virksomheden er knyttet megen løs Arbejdskraft, som skal være til Stede til forskellige Tider, men som ikke har Arbejde hele Aaret; Virksomheden trækker Arbejdskraft til, som medfører forøgede sociale Omkostninger paa forskellige Omraader. Jeg tror, at den Mellemvej, der her er fulgt, hvor Havfiskeriet tages med under Erhvervsbeskatningen, men hvor kun Halvdelen af Indkomsten i Erhvervs-kommunen regnes med, i hvert Tilfælde er forsvarlig.

Den ærede Ordfører for Det konservative Parti, Hr. Korsgaard, fremsatte den Anskuelse, at hele Erhvervs-katteafsnittet burde tages op til Kommissionsbehandling og slet ikke burde afgøres af Rigsdagen nu. Nu er Spørgsmaalet netop kommissionsbehandlet een Gang, og der er indtruffet det, som ikke sker saa forfærdelig tit, at Kommissionsbehandlingen af dette Spørgsmaal endte med en enstemmig Indstilling til Indenrigsministeriet, en enstemmig Indstilling fra dem, det her drejede sig om, ministerielle Embedsmænd og Repræsentanter for samtlige kommunale Organisationer, saa jeg synes, det maa være tilstrækkeligt Grundlag for en forsvarlig Lovgivning paa dette Omraade.

Jeg ser, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard har været saa venlig i sin Betænkning at sige, at *naturaligvis* betyder disse nye Forslag en stærk Udvidelse af Beskatningen, der er jo ingen, der kunde vente sig andet af den nuværende Indenrigsminister. Jeg vil nærmest tro, naar vi endelig skal afhandle det Problem, at der er adskillige, der i Øjeblikket venter, at jeg skal indføre lempeligere Skatter for dem, men jeg er næsten sikker paa, at det ikke er de samme Personer, som sætter deres Lid til det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det er jo den nøgne Sandhed om disse Problemer, at der er mange Borgere, der bærer uforholdsmæssige Skattebyrder, og der er andre, for hvem Skattebyrderne er overmaade lempelige. Ingen anden Vej kan for Tiden følges end den, at Beskatningen af de første maa lempes, og de sidste maa beskattes noget mere.

Hele Spørgsmaalet har netop Aktualitet med Hensyn til Erhvervsbeskatningen, som vi behandler her. Naar man hører det ærede Medlem Hr. Korsgaard og ikke i øvrigt kender noget til Spørgsmaalet, faar man det Indtryk, at den foreslaaede nye Erhvervsbeskatning betyder en eneste ublufærdig Flaaning af de Skatteydere, der bliver ramt

af den, medens Sandheden er den, at den betyder en overmaade stor Nedsættelse af Erhvervsbeskatningen for en Række Mennesker, idet den gældende Erhvervsbeskatning er saa urimelig og uretfærdig, at mange maa betale en saa stor Erhvervs-skat, at de fleste knap vil tro det muligt.

Jeg har ikke Tid til her at komme dybt ind paa det, men lad mig blot nævne et Eksempel. Jeg tager en lille erhvervsdrivende med 5 Børn med en skattepligtig Indkomst paa 3 000 Kr., som han har tjent i en anden Kommune end den, hvor han bor. Jeg regner, at hans Opholdskommunes Ligningsprocent er 6 og Erhvervs-kommunens 15. Hvordan vil han efter den gældende Lov kunne beskattes? I Opholdskommunen vil han komme til at betale 60 Kr. i Skat, men han vil kunne beskattes med op til 300 Kr. i Erhvervs-skat. Efter de her foreslaaede nye Erhvervs-skatte-regler vil denne Mand komme til at betale 60 Kr. til Opholdskommunen og 30 Kr. til Erhvervs-kommunen, i alt 90 Kr. Ganske paa samme Maade, som jeg her siger, at denne mindre erhvervsdrivende vil blive beskattet, vil, det erkender jeg, de Privatfunktionærer blive beskattet, som det ærede Medlem talte om, men jeg kan ikke se rettere, end at der er betydelig mere Mening i, at den private Funktionær, som bor under de Forhold, som her er Tale om, betaler de 30 Kr. i Erhvervs-skat, som ogsaa den næringsdrivende fremtidig maa betale, end at man opretholder saadanne Tilstande, som det nævnte Eksempel var Udtryk for.

I det hele taget maa jeg sige, at jeg har aldrig forstaaet Retfærdigheden i den Forskel i Erhvervsbeskatningen, som gennem den gældende Lovgivning er etableret mellem næringsdrivende og Funktionærer. Det er i øvrigt en Opfattelse, Regeringspartierne ikke er ene om; jeg erindrer om, at da Lovforslaget blev forelagt første Gang, erklærede Venstrepartiet sig indforstaaet med, at denne Forskel burde forsvinde.

Dernæst beklagede det ærede Medlem Hr. Korsgaard sig over de Bestemmelser, der nu gennemføres med Hensyn til Stats-tjenestemænd. Man kan rigtignok sige her: Det har man for sin Villighed!

Første Gang dette Spørgsmaal drøftedes under denne Sags Behandling, var, da jeg blev kaldt til Samraad i Udvalget, hvor det ærede Medlem Hr. Korsgaard havde stillet et Forslag om Inddragning af Stats-tjenestemændene under Erhvervsbeskatningen, et Forslag, som, hvis det blev gen-